16/03/2023

Η εξόδιος ακολουθία της μακαριστής Μελετίας Μοναχής, κατά σάρκα ανιψιάς του Πατριάρχη Μελετίου Μεταξάκη

/ Ιερές Μονές

Σε κλίμα συγκίνησης και κατάνυξης τελέστηκε χθες η Εξόδιος Ακολουθία της μακαριστής Μελετίας Μοναχής, κατά κόσμον Αρετής Μπλαζάκη, στο κατάμεστο από πιστούς Καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Αγιασμένου Ιεράπετρας, προεξάρχοντος του Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κυρίλλου, ο οποίος και εκφώνησε τον επικήδειο λόγο.

Στη συγκινητική ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο βίο της μοναχικής ασκήσεως της εκλιπούσης και εξέφρασε την κατ' άνθρωπον θλίψη για την **εκδημία** της:

«Συναθροισθήκαμε σήμερα πέριξ του κουρασμένου από τον κάματο της ζωής σκηνώματός της για να της αποδώσουμε τον τελευταίο κατ' άνθρωπο ασπασμό, με προσευχές και δεήσεις, όπως ορίζει η αγία Ορθόδοξη Εκκλησία μας. Και συναχθήκαμε στην αγαπημένη Μονή της μετανοίας της, στον Αγιασμένο, όπου πριν από 25 περίπου χρόνια έλαβε μαζί με την κατά σάρκα αδελφή της Θεοδοσία Μοναχή το Αγγελικό Σχήμα. Και έβαλε τα θεμέλια για να γίνει γυναικεία Μονή και να δίνει τη δική της μαρτυρία μέσα στον κόσμο. Ζώντας όχι κοσμικά αλλά εν μετανοία και προσευχή και αγάπη προς όλους.

Η Μοναχή Μελετία κοιμήθηκε ησύχως εν ειρήνη και μετανοία. *Όλος ο βίος της ήταν περίοδος προετοιμασίας για το φοβερό μυστήριο του θανάτου, όπως ψάλλουμε σε κάθε νεκρώσιμη ακολουθία, καθώς διασπάται και χωρίζεται βιαίως «της συμφυΐας ο φυσικότατος δεσμός» ψυχής και σώματος. Είχε συνεχώς έντονη μνήμη θανάτου και εγκάρδιο τον πόθο για την ουράνια και ποθεινή πατρίδα μας. Η ψυχή της είχε προετοιμασθεί προς συνάντηση του Νυμφίου της Κυρίου και όλη της η ζωή ήταν μια προετοιμασία για την άνω Ιερουσαλήμ. Δεν την εμπόδισε η πρότερη έγγαμη ζωή της, ούτε η ενασχόλησή της με τα γεωργικά, ούτε τα αγαπημένα παιδιά και τα εγγόνια της. Στην ψυχή της δεν χωρούσαν*

συμβιβασμοί και οικονομίες, αλλά μόνο ο Χριστός... Αρχικά μόνη της και αργότερα με την κατά σάρκα αδελφή της Μοναχή Θεοδοσία ήταν οι πρώτες Μοναχές που εγκαταστάθηκαν το έτος 1998 στον Αγιασμένο. Από τότε ο ιερός και ιστορικός αυτός χώρος, η άλλοτε επισκοπική κατοικία του αοιδίμου Επισκόπου Ιεροσητείας Αμβροσίου, λειτουργεί ως γυναικεία Μονή, αποτελώντας τόπο μοναστικής κοινοβιακής ζωής και άσκησης, αλλά και χώρο πνευματικής αναψυχής και αναφοδιασμού για τους προσκυνητές του.

Στην μοναχική κουρά της έλαβε το όνομα Μελετία, προς τιμή και μνήμη του πρώτου θείου της -αδελφού της μητέρας της- αλήστου μνήμης μεγάλου ***Πατριάρχη Μελετίου Μεταξάκη,*** *που ως γνωστόν διακόνησε την Εκκλησία και προσέφερε πολλά ως* ***Μητροπολίτης Κιτίου της Εκκλησίας Κύπρου, ως Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, ως Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και ως Πατριάρχης Αλεξανδρείας****».*

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος κ. Κύριλλος τόνισε:

«Η μεταστάσα προ ολίγου στους ουρανίους θαλάμους Μοναχή Μελετία αναχώρησε πλήρης ημερών για την Βασιλεία των ουρανών, που τόσο πολύ πόθησε σε όλη την επίγεια ζωή της. Και κατάφερε με τη δύναμη και συνέργεια του Δωρεοδότη Θεού να επιτύχει διπλό σκοπό στη ζωή της: Και δημιούργησε μια ευλογημένη ***χριστιανική οικογένεια****, αναθρέφοντας εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου τα εκλεκτά παιδιά της και προσφέροντάς τα στην κοινωνία ως καλούς και αγαθούς*

πολίτες, αλλά και αφιερώθηκε ολοτελώς, με όλη την ψυχή και την καρδιά της, στον Κύριο, μετά τον θάνατο του μακαριστού συζύγου της.

Καθ' όλη τη διάρκεια της επίγειας πορείας της έζησε εν Χριστώ, πορεύθηκε την στενή και τεθλιμμένη οδό την «απάγουσα εις την ζωήν», γι' αυτό και καταλείπει σε όλους μας φωτεινό παράδειγμα ενάρετης ζωής. Υπήρξε κατ' αρχάς η μάνα όλων μας. Είχε βαθειά και γνήσια αγάπη προς όλους τους ανθρώπους. Πολλές γυναικείες ψυχές έβρισκαν ***καταφύγιο****, παρηγοριά, κουράγιο και ελπίδα κοντά της. Ήταν δυνατή με γρανιτένια θέληση, όπως τα ψηλά βουνά του χωριού της. Όμως δεν παρίστανε τίποτα. Ήταν ταπεινή, γνήσια, αυθεντική, ανυπόκριτη και ελεύθερη. Άνθρωπος της ησυχίας, της νηστείας και της προσευχής. Την χαρακτήριζε η υπομονή, η καρτερικότητα, η θερμή πίστη και η απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό.*

Η παρουσία της στη Μονή ήταν πάντοτε αθόρυβη αλλά φωτεινή. Ήταν υπόδειγμα μοναχής. Ταπεινή, μειλίχια, αυθεντική, γνήσιος εκφραστής της μοναστηριακής παράδοσης και του ήθους της Κρήτης, που δυστυχώς στις μέρες μας εκλείπει. Λιτάνευε συνεχώς το πνεύμα της θυσιαστικής αγάπης και το ασκητικό ήθος της ορθόδοξης Μοναχής. Τα τελευταία χρόνια λόγω υπερβολικού γήρατος διέμενε στην Αθήνα κοντά στα παιδιά της. Δεν άφησε, εν τούτοις, τον κανόνα, την προσευχή και την νηστεία της. Συνέχιζε να ζει με προσευχή και μετάνοια, γενόμενη, παρά το γήρας της, φως, ελπίδα και ζωή για όλους μας».

Και κατέληξε: *«Πορεύου εν ειρήνη την αγαθήν πορείαν την άγουσαν εις την αληθή και άληκτον ζωήν. Αναπαύου εν Κυρίω, μετά Αγίων και Δικαίων και προσεύχου και υπέρ ημών να αγωνιζόμαστε να «μορφωθή Χριστός εν υμίν» (Γαλ. 4,19) και να βαδίζουμε τον δρόμο της* ***μετανοίας*** *που οδηγεί στην βασιλεία των ουρανών. Θα αναπαυθείς δίπλα στις άλλες μονάζουσες της Μονής, την κατά σάρκα αδελφή σου Θεοδοσία, τις αγαπημένες σου Νεκταρία, Θέκλα, Φιλοθέη, Παρασκευή και Θεοπίστη, που αναπαύονται στον αυλόγυρο του ιερού αυτού χώρου. Είμαστε βέβαιοι ότι από τις ουράνιες μονές που βρίσκεσθε θα συνεχίσετε όλες να δέεσθε προς πάντας τους Αγίους για τον επιστηριγμό και την σωτηρία της Αδελφότητας και των ευσεβών προσκυνητών της Ιεράς αυτής Μάνδρας. Ιδιαιτέρως στον άγνωστο μεν τοις ανθρώποις, γνωστό δε και επώνυμο τω Θεώ Άγιο, που είναι ενταφιασμένος στη νοτιοδυτική πλευρά του Καθολικού της Μονής, γνωστός με την επωνυμία «Αγιασμένος», καθώς ο Θεός θέλησε να μείνει άγνωστο σε εμάς το κοσμικό όνομά του... Ο Αρχηγός της ζωής και του θανάτου, ο εκ νεκρών Αναστάς Κύριος μας Ιησούς Χριστός, να αναπαύσει την μακαρία ψυχή σου εν Χώρα ζώντων μετά των Δικαίων και των Αγίων».*

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος συλλυπήθηκε την αδελφή της Μονής Μοναχή Ευφημία, τις κόρες της κεκοιμημένης Αμαλία και Μαρία, τον γαμβρό της Γεώργιο και τα εγγόνια της, ευχήθηκε δε την εξ ύψους παρηγοριά, δύναμη και ελπίδα και η ιερή ανάμνησή της να είναι χαραγμένη συνεχώς στις καρδιές όλων.

Η κατά κόσμον Αρετή Μπλαζάκη, το γένος Γεωργίου Αγγελάκη, γεννήθηκε το έτος 1924 στον Παρσά -σήμερα Μεταξοχώρι- Ιεράπετρας. Ήταν ένα από τα επτά τέκνα της οικογένειας του Γεωργίου Αγγελάκη και της Γαρυφαλιάς το γένος Μεταξάκη, αδελφής κατά σάρκα του μεγάλου Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη. Εκπληρώνοντας διακαή πόθο πολλών ετών, αρκετά χρόνια μετά τον θάνατο του συζύγου της Γεωργίου Μπλαζάκη, και συγκεκριμένα το έτος 1998, εκάρη Μοναχή από τον αοιδίμο Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κυρό Ευγένιο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Αγιασμένου Ιεράπετρας.

Επίσης, πριν από τον Σεβασμιώτατο κ. Κύριλλο, σύντομο έμμετρο επικήδειο λόγο απηύθυνε ο ανεψιός της μακαριστής μοναχής κ. Βασίλειος Μπλαζαντωνάκης.

Ακολούθησε ο ενταφιασμός της κεκοιμημένης μοναχής Μελετίας στον αύλειο χώρο της Μονής από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλο.

Στην εξόδιο ακολουθία έλαβαν μέρος ο Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως Αρχιμ. Αμβρόσιος Σκαρβέλης, ο Πανοσιολ. Ηγούμενος της Ι. Μονής Φανερωμένης Αρχιμ. Παΐσιος Δερμιτζάκης και πολλοί Εφημέριοι της ευρύτερης περιοχής. Έψαλε πολυμελής χορός με επικεφαλής τον Πρωτοψάλτη του Ι.

Μητροπολιτικού Ναού Αγ. Γεωργίου Ιεράπερας και Δ/ντή της Σχολής Βυζ. χριστιανοί ωμα της

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας